

چاوان

● جه‌میل رۆژبه‌یانی ●

نهم عێله له كوێ ژیاوه‌و؟ چی به‌سه‌ر هاتوه‌و؟ ناوه‌كه‌ی
(چاوان، ه) یا (گاوان)؟

پیشه‌کی:

سالێ ۱۹۵۶زا (۱۳۷۵ کۆچی) زانای مه‌زنی
میژوزان و بو میژوژیاو «دوکتور مصطفا جه‌واد» - جینی
به‌هه‌شت بی - له کۆری زانیاری عیراق دا وتاریکی زۆر
نه‌رخه‌ی خوینده‌وه‌ ده‌رباره‌ی عێلی جاوانی کوردو ناوی
وتاره‌که‌ی نابوو «جاوان القبيلة الكردية المنسية ومشاهیر
نجاوانین». وتاره‌که‌ بو‌گه‌لی کورد نرخیکی تایه‌به‌تی
هه‌بوو، وه زۆر ده‌نگی دایه‌وه، چون ئه‌و راستی‌یه‌ی
ده‌رده‌خست که کورده‌کان له سه‌ده‌کانی سه‌ره‌تای
په‌یدا‌بوونی ئیسلام دا زۆر به‌ ده‌سه‌لات و به‌ هیز بوون،
هه‌ر ئه‌وان بوون پشتیوانی یان له خیلافه‌تی عه‌بباسی کردوه
به‌رامبه‌ر به (بوه‌یهی) کان و (غوز)ه‌کان و (سه‌لجوقی)
یه‌کان و له‌و جینیانه‌دا ده‌ژیان که ئه‌م‌رۆکه‌ پینی ئه‌وتری:
پاریزگا‌کانی (دیاله - بابل - واسیط) و هه‌روا له ده‌وروبه‌ری

به‌غدا . . ئنجا حیلله .

پاش لی‌بوونه‌وه‌ی «ماموستا مصطفا جه‌واد» له
دوانه‌که‌و، خوا حافیزی کردنی ئه‌وانه‌ی هاتبوون بو‌بیستی
ئهو دوانه، هه‌ل په‌یدا‌بوو له‌گه‌ل دوکتوردا که‌وتینه‌ وت
ویژی خو‌مانی، جا ئه‌و روی کرده‌من ووتی:
بیرو‌رات ده‌رباره‌ی هه‌وارو مه‌لبه‌ندی کۆنی ئه‌م عێلی
جاوانه‌ چی‌یه؟ لات وان‌ی‌یه‌ له پینا له ده‌وروبه‌ری
(سیروان) و ده‌شتی (قه‌ره‌ته‌به) دا نیشته‌جینی بووین؟
له‌وه‌رام دا وتم: دوکتور! من تا ئیسته‌ ده‌رباره‌ی ئه‌م عێله
ورد نه‌بو‌مه‌ته‌وه‌ و لی نه‌کو‌لیومه‌ته‌وه، چون ئه‌م عێله‌ وه‌کو
عێل، ناوی له (شه‌ره‌ف نامه) دا نه‌هاتوه‌. به‌لام پاش
گوێ‌لی‌بونم له‌م وتاره‌ به‌ نرخیکی ئینوه‌ هه‌م وتاره‌که‌تان
وه‌رده‌گیرم به‌ کوردی و هه‌م په‌یجویه‌کی باشی ده‌رباره
ده‌که‌م»

عَيْلَه و هَم جِيگَه! و تَم: مَن دَه مِيكَه بَه دَوای بَاسی تَم
عَيْلَه دَا و تَلَم، ئِيوَه لَه كَوئی دَا دَه نِيشَن؟ و تِي: لَه شَار و لَكَه ی
(جَاوون) و چَه نَد گُون دِيكِي تَری دَه و رَو بَه رِي «دَه ماوَه نَد»!
تَم دِي يَانَه سَه رِبَه دِيه سَتَانِي (ئَه بَه ر شِيوَن) لَه نَاو چَه ی
نَاو خَوِي بِن دَه سَه لَاتِي قَه ضَا ی دَه ماوَه نَد، و بَه زَمَانِي
كِرْمَان جِي ی ژو رُو دَه ئَاخِيوَن، و فَار سَه كَان بَه م شَار و لَكَه ی
دَه لَتِيَن (جَابَان) پَاش تَم دَه مَه تَه قِي يَه يَوْم پَر وون كَر دَه وَه كَه
حَه زَم لَه پَش كِنِيَن و زَانَسْت هَه لِي نَجَانَه جَا دَاوَا ی لِي كَر دَم
بَه چَمَه دِي دَه نِي يَان بُو (جَاوَان).

مَنِيش حَه زَم لِي بُو، بَه لَام چَوْن كَه مَن ئَا بُو ر، بُووم
و جَلَه و ی دَه سَه لَاتَم بَه دَه س خَو مَه وَه نَه بُو، لَه م بَارَه وَه بَه
پُوسْتَه دَا نَامَه يِي نَكَم نُووسِي بُو بَه رِي وَه بَه رِي زَانَسْتِي و
پَه رَوَه رَدَه ی هَه رِي مَه كَه و رُوون و سِي نَكَم دَا يَه قَائِي مَه قَامِي
دَه ماوَه نَد (كَه تَه وَا ن پِي دَه لَتِيَن فَه رْمَان دَار) بُو تَه وَه ی تَه وَا ن
خَو لَكَم بَكَه ن بُو سَه ر لِي دَانِي تَه وِي. بَه لَام پَاش ماوَه يِي
وَه رَا مِيَا ن دَا مَه وَه كَه رِي تَه وَا وَه خَو لَه پَه تَان و چَه كَه بُو
گَه رِيَن (ئُو تُو مَه بِي ل) نَاو خَو شَه، جِگَه لَه پَاسَه شِرَه كَانِي خَو يَان
گَه رِي نِي تَرِي بُو نَا چِي، و بُو كَه سِي كِي نَا شَا رَه زَا گَه يِي شْتَه
تَه وِي زُو ر نَاهَه مَوَا رَه. جَا لَه وَه رَا مِي نَامَه كَه تِي گَه يِي شْتَم
بَارِي رَا مِيَا رِي رِي نَا دَا (وَه ك و تَرَا وَه!! تَه وِي كَه سَه حَه رَفِي كِي
بَه سَه) جَا نَه چُو م و كَه و تَمَه پَش كِنِي نِي كَتِي بَه مِي ژو يِي و
جَو غَرَا فَا يِي يَه كَان.

«مَه سَعُو دِي» لَه (مَرُوج الذَه هَب) دَا نُووسِي وَه: «تَه و
چِي نَه كُور دَانَه ی كَه لَه وُولا تِي «دِي نَه وَه ر» و «هَه مَه دَان» دَا
نِيشْتَه جِي ن بِي گُومَان هَه مَر و لَه نَه تَه وَه ی «رَه بِي عَه كُورِي
نَزَارَن. هَه رَا وَا (مَاجُورَان) هَه كَان، كَه لَه (كَه يَكَا ن) هَه كَانِي
(ئَا ذَه ر بَا يِ جَان) ن و (هَه زَه بَانِي) كَان و (سَرَات) و (لُورِيَه) و
(بَار دَل كَان) و (بَار يِن جَان) و (بَار يَسِيَا ن) و (خَالِيَه) و (جَبَانَا رَقِيَه)
و (جَاوَانِي). . . تَاد.»^(۱)

تَم عَيْلَانَه ی «مَه سَعُو دِي» نَاوِي بَر دُوون، نَاوَه كَانِيَا ن
تُووشِي هَه لَه ی نُووسِيَا رِي بُووَه، بِي گُومَان مَه بَه سْت لَه

پَاش تَم دِي دَا رَه بَه مَاوَا يِي، و تَارَه كَه م گُورِي يَه كُور دِي و
لَه سَه ر لَپَه رَه زِي رِي نَه كَانِي رُوژ نَامَه ی ژِي ن بَه زَنْجِي رَه و تَار
بَلَاوَم كَر دَه وَه. هَه نَدِي نَه وَه دَا جَار يِي كِي تَر، لَه كُورِي
زَانِيَا رِي لَه گَه ل (دُو كُتُور مَه صَطَه فَا جَه وَا دَا) يَه كُتُر مَان
بِي نِي يَه وَه و بَاسَه كَه مَان تَا زَه كَر دَه وَه و پِي م و و ت: «دُو كُتُور!» مَن
وَا م بُو دَه رَدَه كَه و نِي كَه تَم عَيْلِي جَاوَانَه لَه مَه و بَه ر لَه
(جَه وَا ن رَق) نِيشْتَه جِي بُو وِي ن و لَه وِي وَه بَه رَه و خَوَا ر بُو وِي نَه وَه،
و شَه ی (جَه وَا ن) هَه ر (جَاوَانَه) كُور دِي يَه كَه يَه و لَه (جَه وَا ن) ي
فَار سِي يَه وَه نَه هَا تُو وَه!

دُو كُتُور، قَه سَه كَانِي مَنِي زُو ر بَه خَو شِي يَه وَه گُورِي گَر ت، و
لَه وَه رَا م دَا و تِي: «تَم بَاسَه لِي كُولِي نَه وَه يِي كِي قُو وُلْتَرِي دَه وِي
تُو لَا ي خَو تَه وَه كَتِي بَه فَار سِي و تُو ر كِي يَه كَان بِي شَكَنَه و مَنِيش
هَه وُل و كُوشَشِي خَو م تَه خَه مَه وَه كَار» لَه م سَه ر دَه مَه دَا
گِيژَه لُوكَه ی رَق و كِي نِي نَاهَه مَوَا رِي و رَا مِيَا رِي مَنِي رَا فَرَا ن دَبُو و
بُو دَه و رَوِي بَه رِي (بَه صَه رَه)، پَاش تَه وَه ی كَه لَه (شَمَر تَه) و
(بَه صَه رَه) يَه ك دُو و سَالِي نَكَم بَه سَه ر بَر د گُونِيز رَا مَه وَه بُو
(مَه نَدَه لِي)، هَه ر كَه شُور شِي ۱۴ تَه موز رُو ي دَا گَه رَا مَه وَه
بُو كَه ر كُوك، لَه م مَاوَا يَه دَا بَه نَا مَه و بَه تَه لِي فُو ن چَه نَد جَارِي
لَه گَه ل دُو كُتُور (مَه صَطَه فَا جَه وَا دَا) هَه وَا لَمَان لَه يَه ك
گِي رَا بُو وَه وَه، بَه لَام لَه م بَاسَه وَه نَه، لَه بَاسِي تَرَه وَه، لَه گَه ل
تَه مَه ش دَا دَلِيَا م كَه دُو كُتُور پَاش تَم و ت وِيژَه لَه بَارَه ی
(جَاوَان) هَه و هِي چِي تَرِي بَلَاوَنَه كَر دُو تَه وَه،

سَالَانِي ۱۹۶۵ - ۱۹۷۹ زَا. كَه لَه دَه رَه وَه ی نِيشْتَمَان
بُووم بَه رِي نَكَه و ت جَار يِي كِيَا ن سَوَا رِي تَا كَسِي يِي بُووم
لِي خُو رَه كَه ی زَر نِگَا نَه بَه شِيوَه ی زَمَانَه كَه م دَا زَانِي كَه مَن
كُور دَم، لَه بَه ر تَه مَه بَه كِرْمَان جِي ی ژو رُو لَه گَه لَم كَه و تَه
دَه مَه تَه قِي، و مَن لِي م پَر سِي: خَه لَكِي كُو يِي؟ و تِي:
(جَاوون) لَه وَه رَا مَه كَه ی دَلَم كَه و تَه خُو رَه وَه، چَوْن كَه مَن
دَه مَنِي بُوو بَه دَوَا ی نَاوِي (جَاوَان) دَا وِي ل بُووم. . . ئَن جَا
لِي م پَر سِي: «جَاوون» عَيْلَه؟ يَا جِي گَه يَه؟ و تِي هَه م نَاوِي

(ماجوران) یا (ماه‌جوران) - و مه‌به‌ست نه‌و گورانانه‌یه که دانیشتونانی نه‌و شارانه بوون ناوی (ماه)ی پیوه‌بووه وهك (ماه‌البه‌صره) (ماه‌الكوفه) - وهیا (باجوان)ه، که همدوو تیره‌که له‌گه‌ل (که‌یکان)ه‌کان - واتا (کاکه‌یی)یه‌کان - په‌یوه‌ندی‌یان هه‌یه تا ئیسته گورانه‌کانی پاریزگای (کرماشان) هه‌مو کاکه‌یین، هه‌روا (باجوان)ه‌کانی لای (موصل)یش هه‌ر له‌سه‌رچی کاکه‌یین. . به‌لام نه‌وه به راست نازانم که مه‌به‌ست له (ماجوران) باجه‌لانه‌کان بلیت (هه‌زه‌بان)یش نه‌و عیله‌گه‌وره ناسراویه که له میژودا ده‌یان پایوی مه‌زنی وهك (صه‌لاح الدین ته‌ییوبی) تیا‌هه‌لکه‌وتوه. (سرات)یش ده‌بی (سورچی)بی نه‌وهك (سوران) چونکه (سوران) ناوه بو‌نه‌وه هه‌ریمه‌ی ده‌که‌وتیه نیوانی دوزنی بچوك و گه‌وره‌وه (واتا پاریزگای هه‌ولتیری ئیسته). (شازهنجان)یش نه‌و عیله‌به‌هیزه‌یه که ده‌وله‌تی (عه‌یاری)ی کوردی دامه‌زراند، و دوورنی‌یه (زه‌نگه‌نه)کانی ئیسته پاشماوه‌ی نه‌م عیله‌ی (شازهنجانی)یه بن، که له بنه‌ره‌تا له (زه‌نگان)وه، هاتوونه خواره‌وه و، فارسه‌کان ناوه‌که‌یان گورنوه به (زه‌نجان). (لوریه)ش هه‌ر (لور)ه‌کانی خو‌مانه به هه‌ردوو به‌شه‌که‌یه‌وه (فه‌یلی - به‌ختیاری) وه‌یاخود (پیشکو - پشت کو) نه‌م چند عیله‌تا ئیسته ناوی خو‌یان پاراستوه به‌لام (باردلکان) و (بارینجان) ناوه‌کانیان هه‌ر به هه‌له‌یی ماوه‌ته. . . . تا ئیسته راست نه‌کراوه‌ته‌وه (بارسیان)یش (ماموستا نه‌مین زه‌کی به‌گ) کردویه به (بازیان)و (خالیه)ش ده‌بی (خیلانی) بی‌و (جبانارقه)ش که دیسان تووشی هه‌له‌بووه به وه‌رگه‌راوی (گاوباره‌که)یه که له‌م کاتانه‌دا له (تالش)و ده‌ورویه‌ری زیره‌ی (خه‌زه‌ر) نیسته‌جی‌ن. (جاوان)یش نه‌م عیله‌یه که له‌مه‌ویه‌ر (مصطه‌فا جه‌واد) سپاره‌که‌ی ده‌رباره نووسیوه‌وه، ئیمه ده‌رباره‌ی ده‌دوین.

وهك له ده‌قه‌که‌دا دیمان «مه‌سعودی» له (مروج‌الزه‌هب)دا به په‌یره‌وی میژوونسانی پیش خو‌ی

نه‌م عیله‌نه‌ی به‌رچه‌له‌ك بردوته‌وه سه‌ر (عه‌ره‌ب). به‌لام وا دیاره بیرو‌رایه‌که‌ی به‌ر توانج و ره‌خنه که‌وتوه، پاشان لینی په‌شیمان بوته‌وه، ئا نه‌وتسا له کتییی (ئه‌له‌ته‌نییه‌ ولشغیشراف)ه‌که‌یا - که پاش مروج‌الذه‌هب دایناوه - نووسیویه: «کوردیه‌کان عیله‌کانی: باذنجان - شاهجان - شازهنجان - نشاوره - بوذی‌کان - لوریه - جورقان - جوانیه - بارسیان - جه‌لالی - متسه‌کان - جابانارقیه - چروغان - که‌یکان - ماجردان - هه‌زه‌باینه‌وه‌هی تری، که له قه‌له‌مه‌ره‌کانی: فارس - کرمان - سیستان - خوراسان - نه‌صفه‌هان - و سه‌ر زه‌وی‌یه‌کانی چیوا ماهات (واتا دینه‌وه‌رو نه‌هاوندو پشتکو) و ئیغارین (واتا به‌ره‌ج و که‌ره‌ج) و هه‌مه‌دان - شاره‌زور - داراباد - صامغان - نازه‌ربایجان - نه‌رمینه - نه‌ران - بیله‌قان - باب‌الته‌بواب - جزیره - به‌ین‌النه‌ره‌ین - شام - و ده‌ره‌بنده‌کان دا ده‌ژین، هه‌موو نه‌م عیله‌نه‌ به نه‌ته‌وه‌ی (کوردی کوری نه‌سفه‌ندیاری کوری مه‌نوجه‌ه‌ر) ده‌ده‌نه‌قه‌له‌م. . .»⁽¹⁾

مه‌سعودی له‌م کتییه‌شا دیسانه‌وه ناوی عیله‌کانی به‌هه‌له‌ یادداشت کردوه. (به‌لام کاتی دریزه‌دان به‌م باسه‌نی‌یه). ده‌رباره‌ی نه‌وه‌ی که نه‌م عیله‌نه‌ ده‌چنه‌وه سه‌ر (عه‌ره‌ب) من ته‌نیا وته‌که‌ی به‌هه‌شتی (دوکتور مصطه‌فا جه‌واد) دوباره ده‌که‌مه‌وه که نووسیویه: «گومان له‌وه‌دا نی‌یه که په‌یوه‌ندی دانی کورد به‌رچه‌له‌کی عه‌ره‌به‌وه، لای نه‌وانه‌ی وردبین و ده‌خلیان به‌لی‌کولینه‌وه‌ی زانستانه‌وه هه‌یه بوته‌بیریکی پرپوچ. . .»⁽²⁾

نه‌وه‌ش که (مه‌سعودی) له (ئه‌له‌ته‌نییه‌ وه‌لشغیشراف)دا نووسیویه:

نه‌م عیله‌ کوردانه له نه‌ته‌وه‌ی (کوردی کوری نه‌سفه‌ندیار کوری مه‌نوجه‌ه‌ر)ن، دیسانه‌وه له‌وی‌تر ناراست تره‌له‌به‌ر نه‌م هو‌یانه:

1 - نه‌سفه‌ندیار، کوری مه‌نوجه‌ه‌رنی، کوری گوشتاسپ کوری له‌ه‌راسپ ه. . .»⁽³⁾

۲ - به بی شاهنامه و میژوو ووه کان نه سفه نندیار کوری کورد ناوی نه بووه

۳ - نه وهی له میژوو کونه کانی ئیران دایه نه وهیه که یه کیک له پادشایانی (ماد) ناوی (کوردان شاه) بووه، له گه له ئه رده شیری ساسانی دا که وتوته شه روه، له کارنامه ی ئه رده شیر) دا نووسراوه: «سپای ئه رده شیر بو شهر له گه ل کوردان شای مادی، خرایه رنی»^(۴)

۴ - به هرامی کوری به هرام گوشه نس که نازناوی (به هرامی چوپین)، و له نه وهی (گورگین میلادی) کورده، و پادشایینی ئیرانی له هورموزی چواره می ساسانی (داگیرکردبو، نهم پادشایه براینک و خوشکیکی هه بوو ناویان «کورد» و «کوردی» بو.^(۵)

جگه له مانه له میژوی کونی ئیران دا چ له شاهنامه ی فیردهوسی داو چ له فرههنگی ناوه کان دا که سی به یادا نایی که ناوی کورد بوئی. نه مانه ی باسم کردن هندی بیروپای کویرکویرانه بوو که میژو نووسه ره گه زهسته کان زانستی راستی یان بی حاشا رداوه.

ئاخر چون نه ته وهییکی چند ملیونی ده کری به وه چه ی کابرائی که زور زور کون بی دوو هزار سالی له مه و به ر ژیاوه؟ چ نهم کابرایه (کوردی کوری نه سفه نندیار می نه سوچه هری دروکانی بی، یا (کوردی کوری مودی کوری صه عه صه ی) خه یالی یا (ره بیهی کوری نزار) بی. نهم جو ره بیروپا پر و پوجانه له م سالانه دا دیسانه وه له لایه ن هندی نه خوینده واری وه کو (یونس سامه رانی) یه وه تازه کراوه ته وه.

بالم قسانه لایه م که زانایان به نه فسانه یان داوه ته قه لم، و بگه ریمه وه سه رباسی (جاوان). له وه ده قانه ی وه رمان گرتوووه بومان ده رکه وت (جاوان) کان له به شی (چیا) دا ژیاون. مه به سستی میژو و نووسان و جوغرافیا دانه ره کان له (چیا) نه وه هریم و ولاتانه یه که ده که ونه نیوان زنجیره چیا ی شاهو (زاگروس) و زنجیره چیا ی هه له به رز

(ئه لبورز) وه هه ره له (حه له وان) وه تا لای سه روه ی (ره ی) به پانایی، و هه ره له (ئه صفه هان) وه تا ده ور و به ری (ناذه ربایجان) ی خواری به درژیایی، به م هه ریمه چیا یی به و تراوه (بلاد الجبل) و (عیراقی عه جم).

ئجبا با سه رنجیککی نه و جیگه یانه بده ی که (جاوان) هکان تیانشته جی بوون و هه ن. وه کو کابرای (جاوان) وتی فارسه کان (جاوان) یان کردوو به (جاوان). شارولکه ی (جاوان) نه که وینه دیهستانی (نه به رشیوی) سه ربه ناوچه ی ناوخوی قه ضای (ده ماوه ند) و بیست و هه وت کیلومه تر لی یه وه دووره، و نه که وینه سه ره رنی خو له به تان و چه گلی تاران - مازهنده ران - بو لای باشوری خو ره لاتی ی ده ماوه ند^(۶) به لام نهم عینی (جاوان) ه، که ی له مه له بنده که ی خو ی هه لکه ندر اووه به ره و خواری بو ته وه بو قه له مره وی (حه سه ن وه یه ی) یه کان؟ وادیاره یا قات و قری یا بومه له رزه، یا نه میرانی بو یه یی (که له صه ده کانی سی یه م و چواره می کوچیدا پایته ختیان (ره ی بووه) ته نگه تاوی کردون، و به شیکیان گونزاوتی یه وه بو سایی فرمان ره وایی (حه سه ن وه یه ی) یه کان که له گه ل (بو یه ی) یه کانا ناکوک بوون و دوژمن، و سنوریان له (هه مه دان) وه تا (ئه هواز) و له (مه نده لی) یه وه تا زینی بچوک بووه. . به لی وادیاره که له سه رده مه دا گونزاو یانه ته وه، یه ک سه ر ده ور و به ری چیا ی (شاهق) یان کردوو به مه له بند و هه وار، که زور به دیمه ن له هه واره کونه که ی خو یان چوووه به وه هویه وه نه و خاک و ناوو سه رزه وی یه ناوی نه وانی پیوه نووساوه بووه به (جاوان روو).

ئیمه گه رچی بو نهم قسانه به لگه ییکی میژوی به جه ختمان نی یه به لام له قسه کانی ئینالته ئیر - که له ده نگ و باسی سالی ۳۹۷ کوچید (۱۷۱۰۰۶) بو یه که م جار ناوی نه میریکی (جاوان) ده با که له سایی ده وله تی حه سه ن وه یه یی دا بووه - نهم راسته قینه مان بو ده رنه که وتی. تا نه و تا له نه لکامیا دا نووسیویه: «عه مید الجیوش (واتا

حیسی نرکانی سپای بویه‌یی) نه‌بوالف‌تخ کوری عه‌ننازی
 (بهدری کوری حه‌سن وه‌ییهی) دانا
 - یوزیلوی شاپینی (خوراسان) - واتا شاپینی (به‌غدا -
 حقیقین - کرماشان) «به‌در» له‌م کاره‌ توره‌بوو و ناردی (نه‌بو
 - حصری حجاج، ی کۆنه‌ ره‌ئیی نرکانی بویه‌یی‌یه‌کانی
 «نکولایرولوی بانگ کرده‌ لای خووی و کۆمه‌لیکی زوری له
 کورخان بۆ کۆکردوه‌ وه‌ک:

حسیر هیندی کوری سه‌دی، نه‌بوعیسا شادی کوری
 محممد، و تمیر وه‌رام کوری محممد (که‌ ئهمیان سه‌روکی
 حوون بوو) وه‌ه‌ندیک‌ی تر... نه‌مانه‌ی به‌ری‌خست بۆ
 گه‌ل‌زدانی به‌غدا. تا له‌م کاته‌دا (نه‌بوالحسه‌ن عه‌لی
 کوری میزهدی نه‌سه‌دی عه‌ره‌ب) یش - که‌ له‌وه‌به‌ر سه‌ر به
 (رحله‌ الموله‌) ی بویه‌یی سولطانی به‌غدا بوو، و له‌ ته‌کیا
 جووسوه‌ سه‌ر (خوزستان) و به‌ توره‌یی گه‌رابووه‌ -
 عویشیان که‌وته‌ ته‌ک، نه‌م کۆمه‌له‌ به‌م جووره‌ هینیکی پتر له
 ده‌ هه‌زار سواریان پیک هیناو چونه‌ سه‌ر به‌غدا و گه‌مارویان
 تا... تل»^(۸)

نه‌م شالاه‌ بۆ سه‌ر به‌غدا بووه‌ته‌ هۆی نه‌وه‌ی که‌ عینلی
 جلوان وه‌کو پیشه‌نگ له‌ چیاکه‌وه‌ به‌ره‌و خواربیشه‌وه‌ بۆ
 یی‌دشت، هه‌روا بووته‌ هۆی نه‌وه‌ش که‌ نه‌م (نه‌میره‌)
 کوردانه‌ هم له‌گه‌ل په‌کترا په‌یوه‌ندی دوستانه‌تی بیه‌ستن،
 و هم له‌گه‌ل نه‌میری (نه‌سه‌دی) ی عه‌ره‌بدا.

تا نه‌وه‌تا خاوه‌نی (نه‌لکامیل) له‌ ده‌نگ و باسی سالی
 ۴۰۵ کۆچیدا (۱۰۱۴زا) که‌ هه‌ر له‌مو ساه‌دا به‌در کۆژرا
 نووسیویه:

(له‌ مانگی موحه‌ره‌م دا شه‌ر قه‌وما له‌ نیوانی
 نه‌بوالحسه‌ن عه‌لی میزهدی نه‌سه‌دی) و کورانی دوپه‌یس
 (موضه‌ر، نه‌به‌ان، حه‌سسان، طه‌راد) دا له‌سه‌ر نه‌وه‌ی نه‌م
 چوار براه‌ (نه‌بوالغه‌نائیمی) براه‌ (نه‌بوالحسه‌ن) یان،
 کوشته‌بوو، و خووی ئاماده‌ کردبوو بۆ تۆله‌ لی‌سه‌ندینان، جا
 عه‌ره‌به‌کانی کۆکردوه‌وه‌، له‌گه‌ل (شازه‌نجان) و (جاوان) و

خه‌لکی تری له‌ کوردان و شالاه‌ی کرده‌ سه‌ر نه‌وانه‌...
 تاد^(۹)

نه‌م دو شالاه‌ بووه‌ته‌ هۆی نه‌وه‌ی عینلی (جاوان) له
 هه‌ریمی چیاپی بن ده‌سه‌لاتی (حسه‌ن وه‌ییه‌ی) یه‌کان
 رزگاری و بکه‌وینه‌ یی‌ده‌شته‌کانی ژێرده‌سه‌لاتی (عه‌یاری)
 یه‌کانه‌وه‌، که‌ سه‌ر به‌ سولکانی بویه‌یی‌یه‌کانی به‌غدا بوون،
 و به‌ مردنی (به‌در) پتر بناغه‌ی ده‌وله‌تی خوینان قایم کردبوو.
 به‌م جوور، جاوانه‌کان له‌ سه‌ده‌ی پینجه‌می کۆچیدا
 ناویانگیان ده‌رکردو ده‌سه‌لاتیان په‌یدا کرد. تا نه‌وه‌تا سالی
 ۴۲۰ کۆچی (۱۰۲۹زا) که‌ (غوزه‌) تورکمانه‌کان شالاه‌یان
 کرده‌ سه‌ر موصل «قه‌ره‌واشی عه‌قیلی» فه‌رمان په‌وای
 (موصل) داوای یارمه‌تی و کۆمه‌کی کرد له‌ (دوبه‌یس
 میزهدی نه‌سه‌دی) و (نه‌بوالشه‌وکی عه‌یاری) و (نه‌بوالف‌تخ
 کوری وه‌رامی جاوانی) و خه‌لکی تری له‌ کوردان...
 تاد^(۱۰)

پاش نه‌م سالانه‌ جاوانه‌کان به‌ته‌واوه‌تی ناسران و
 ده‌سه‌لاتیان به‌هینتر بوو و به‌ره‌و خوارتره‌وه‌ بوون بۆ (شاره‌بان -
 ده‌سکه‌ره - به‌له‌دروز - مهنده‌لی - گه‌رکه‌رایا (کوت) - و
 ده‌روپه‌ری به‌غدا و خوارتر... و له‌ سالی ۴۹۷ کۆچیدا
 (۱۱۰۱زا) به‌تیکه‌لی له‌گه‌ل (نه‌سه‌دی) یه‌کان شاری
 (حیلله‌) یان دوروست کرد.

من ئیتر له‌م باسه‌ میژویه‌ی (جاوان) وازدینم، چونکه
 به‌هه‌شتی (دوکتور مصطفا جه‌واد) له‌ سپاره‌ی (جاوان) دا
 زۆر زانایانه‌و به‌ مره‌وتانه‌ باسی (جاوان) و پیاوه‌ گه‌وره‌کان و
 خوینده‌ورانی و هه‌ستیاران، و بۆیژان و هه‌لکه‌وتوانی
 کردوه‌...

به‌لام من ته‌نیا دیاره‌ی بۆ دوو هه‌له‌ ده‌کم که‌ له
 سپاره‌که‌ی (ماموستا مصطفا جه‌واد) دا رووی داوه:

یه‌کم: وای بۆ ده‌رکه‌وتوه‌وه‌ که‌ ناوی (جاوان میرخانی
 هه‌ماوه‌ند) له‌ (جاوان) هوه‌ هاتوه‌^(۱۱). به‌داخه‌وه‌ نه‌وانه‌ش
 که‌ سپاره‌که‌یان بۆ جاری دووم چاپ کردۆته‌وه‌ دیاردی یان

بوئم گومانه نه کردووہ کہ پاشان دہیتہ ہلہ ییکی میڑ ویی . (جوامیر) ناوہ کہی (جوامیر ناغا) یہ و لہ دوشہی (جوان) و (میر) پیک ہاتووہ کہ لہ بنہرہتا (جوان میر = جہوان مہرد)ہ (واتا میردی گہنج و جوان، میردی نازا، میردی سہخی) . نہک (جوان) .

دووہم : وای بو دہرکہ و تووہ کہ عیلی جوان پاش شالووی (ہولاکی) و روخانی خہ لافہتی عہیاسی ، بوون بہ عہرب و تیکہل بہ عہربہ کانی فوراتی ناوہ ندبوون :^(۱۱) من لام وایہ (جوان) ہکان تیکہل بہ عہرب نہبون و پاش شلہ ژانی دہوروبہری بہ غذا گہروانہوہ بو ناو چپای قایم ، بو ہہریمی (جہوان) . بویہ ناویان لہ میڑ ودا خووی شاردوتہوہ ، پاشان بہ ناوی (جاف) ہو سہریان ہلداوہتہوہ . بوئم بیروپایہم ئەم بەلگانہی خوارہوہم ہہیہ :

۱ - جاوانہکان لہ بنہرہتا شیوہی زمانیان کرمانجی و ژورو بووہو بہ خویمان و تووہ (جافان) ، کہ چونہ حیللہو دہوروبہری خویندہوارو نووسہرہکانیان کہ زانیویانہ لہ فارسی و عہربہی دا پیستی (ف) نیہ ، ہہروہک شیوہ فارسی یہ کہ ناوہ کہیان بہ (جوان) یادداشت کردووہ . بہ لام جہماوہری عیلہ کہ کہ تیکہل بہ عہربہی (تہسہد) بوون لہ حیللہ ، و بہ عیلاتی تری دراوسی ئەوان خویمان و تووہ (جافان) عہربہکان

وایان زانیوہ کہ ناوہ کہ (جافان) ہو ناویکی دووہکی یہ بو دو عیل بہ کارہینراوہ ، پاشان کہ زانیویانہ ناوہ کہ دووہکی نیہ ، ویکہ بیہ ، بییان وتون (جاف) و لہ ماوہی دووہ صہت سالیکا خود (جوان) ہکان بہم ناوہ راہاتون .

۲ - وشہی (جاف) کہ بووہ بہ ناو بوئم عیلہ کوردہ گہورہیہ تا دہورانی عوٹمانی صہفہوی - واتا صہدہی دہیمہی کوچی (پانزہیمہی زاینی) لہ ہیچ میڑ ویکہ بہرچاو نہ کہ و تووہ . ئەی لہ پر لہ کوئوہ باری؟ بی گومان ہہر ئەو (جوان) انہی کہ گہراونہوہ وولات و ناوی (جاف) بیان پەیدا کردوہ ، لہ سہر دہمی ئەم دودہولتہدا بوون بہ دو

بہ شہوہ ، ئەمہیان کہ ہہر لہ (جہوان) ماوہتہوہ بووہ بہ (جافی جہوان) و ئەو بہ شہیان کہ ہاتوتہ خواروہ بو خاکی کوردستانی ئەم دیو ناوی خووی ناوہ (جافی مورادی) .

۳ - وشہی (جاف) عہربہی نیہ چونکہ بہ عہربہی دہکات وشک و ہیچ واتایی بہ دہستہوہ نادا . بی گومان (فارسی) ش نیہ چونکہ بہ فارسی (جاف) واتاییکی زور ناشرینی ہہیہ کہ پەوای عیلیکی کورد نیہ ، ئەوہش کہ وتراوہ ئەم ناوہ دہبی لہ (جہ فاکیش) ہوہ یا (جاف) ہوہ سووک بوو بی بہ راستی بیروپایہکی تازہیہ ، ہہروہک قسہی کابرای ساویلکہ وایہ کہ ووتی (قوروان) ناوی (جاف) لہ قورٹانا ہس ئەوہ تا ئیژی : (تہتہ جاف) . جا من بہم پی یہ پروام و ہایہ کہ وشہ کہ لہ (جافان) ہوہ سووک بووہ :

۴ - ئەوانہش کہ زور سادہیانہ ناوی (جوان) بیان بردوتہوہ سہر (گاوان) بہ راستی جی سہر سورمانہ . راستہ فارسہکان و ہکو عہرب زور جار (گاف) بیان گوریوہ بہ (جیم) و ہکو ئەوہی ناوی (وہروگرد) بیان کردوہ بہ (بروجورد) و ناوی (زہرنگان) بیان کردووہ بہ (زہنجان) و (سہنگاوی) بیان کردووہ بہ (سہنجایی) و زوری تر . بہ لام ہہر خود فارسہکان ہہرگیز (گاوان) بیان نہ کردووہ بہ (جوان) وشہی (گاوان - گاویان - گابان) لہ فارسی دا ہہر باوہ . ئەگہر ناوہ کہ لہ بنہرہتا (گاوان) بویہ کوردہ (جوان) ہکانی دہماوہند ناوہ بنہرہتی کہیان ئەپاراست . ئا ئەوہتا (جابانارثیہ) ہہر بہ خویمان دہلین (گاویارہ) (جورہقان) ہہر بہ خویمان دہلین (گہورک) (جوران) ہہر بہ خویمان دہلین (گوران) :

۵ - ئیمہ ئەوہندہ ئەتوانین بلین کہ ناوی (جافان) گوردراوہ بہ (جابان) چونکہ (ف) ی کوردی ہہمیشہ لہ فارسی دا (ب) یہ و ہکو (ٹاف) - (ٹاب) و (ٹاف) (ٹاب) و دہیانی تری . .

۶ - ئنجا با بی ینہوہ سہر (جوان) ہکانی لای (دہماوہند) ئەمانہ ۲۷ سال لہ مہوہر شہس ہزار کہسی بون ، لہ گہل

حتی به کان و (گوران) کان به نیکه‌لی نه‌زیان، و هیشتا هر شیوهی زمانی خویمان پاراستووه، به‌لام نه‌وانه‌ی :
 حصوان روق شیوهی زمانی گوران و که‌لوری هر نیمه‌که،
 رسته‌که‌ی نیکه‌ل کردون گهرچی نیسته‌ش شیوهی
 رسته‌که‌ی بیان له‌گه‌ل هر نیمه‌کانی (کرماشان، نه‌رده‌لان،
 حنی‌گون که‌لورو، باجه‌لانه‌کان جیایی هر هه‌یه.

جلوانه‌کانی ده‌ماوند له‌م شارولکه‌و گوندانه‌دا، له‌گه‌ل
 حتی و گوران‌کاندا، بیکه‌وه نیسته‌جی‌ن:

حید	۹۰۰	که‌س
تب‌سورد	۷۵۰	که‌س
تیمورزا	۹۰	که‌س
سرمندان	۱۷۴۰	که‌س
میهرتاباد	۱۳۴۲	که‌س
سورخمندی	۴۵۰	که‌س
نیکرا	۳۸۲	که‌س

جگه له‌مانه‌ ب نه‌روبه‌ری نه‌صفه‌هان و چ
 حی‌تری ئیران داهن^(۱۳) هه‌روا له دیاربه‌کریش له
 قه‌لای (شاتان)ی سهر به (حیصن کیف) تیسره‌ییکی
 (جلوان) ناو هه‌رماوه^(۱۴)

بالیره‌شدا نه‌وه دویاره بکه‌مه‌وه که (جابان)ی فرماندهی سپا
 نه‌سهرده‌می قه‌رالچه‌ی ساسانی (پوران روخت‌دا)^(۱۵).

هه‌روا (جابان)ی باوکی (مه‌مون) که یه‌کی بووه له یارنی
 پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (۱۵) له بنه‌ره‌تا له‌م تیسره‌یه بوون.

سهرچاوه‌کانی نه‌م ووتاره:

ئه‌لته‌خبارالطیوالی نه‌بوچه‌نیغه‌ی دینه‌وه‌ری
 مروج‌الذه‌ه‌بی مه‌سعودی
 ئه‌لته‌نبیه وه‌لئیشراف مه‌سعودی
 ئه‌لکامیلی ئیین‌الته‌ئیر.
 ئه‌لموته‌ظه‌م ئیین‌الجه‌وزی

فهره‌نگی جوغرافیای رهم‌نارا
 فهره‌نگی دیه‌خودا
 فهره‌نگی موغین
 جاوانی دوکتور مصطفا جه‌واد
 هه‌روا شاهنامه‌ی فیرده‌وسی و هه‌ندی کتیی‌تری.

په‌راویز

- (۱) مروج‌الذه‌ه‌ب چاپی نه‌روویا لاپه‌ره ۲۵۴ به‌رگی ۳
- (۲) ئه‌لته‌نبیه وه‌لئیشراف وه‌رگه‌یراوی فارسی نه‌بوالقاسمی
 پایه‌ند، چاپی تاران لاپه‌ره (۸۴)
- (۳) جاوان نووسینی دوکتور مصطفا جه‌واد چاپی کوری
 زانیاری لاپه‌ره (۲۸)
- (۴) ئه‌لته‌خبارالطیوالی نه‌بوچه‌نیغه‌ی دینه‌وه‌ری وه‌رگه‌یراوی
 فارسی صادقی نه‌شسته‌ت چاپی تاران لاپه‌ره (۲۷ - ۲۸ - ۸۴).

(۵) کارنامه‌ی نه‌رده‌شیری پایه‌کان نووسینی دوکتور
 فه‌روه‌وشی لاپه‌ره (۵۱) نه‌م ده‌قی نامه‌که به‌لگه‌ییکی زور
 به‌هیزه له‌سهر نه‌وه‌ی که (ماد)ه‌کان له‌ده‌ورانی دامه‌زرانی
 ساسانی شا فرمانه‌روایه‌کی بچوکیان هه‌بووه دژی ساسانی
 راپه‌ریوه

- (۶) ئه‌لته‌خبارالطیوال لاپه‌ره ۹۳ - ۱۰۸
- (۷) فهره‌نگی جوغرافیای ئیرانی رهم‌نارا (۵۰/۱)
- (۸) ئه‌لکامیلی ئیین‌الته‌ئیر (۱۹۳/۹)
- (۹) ئه‌لکامیل (۲۴۹/۹)
- (۱۰) ئه‌لکامیلی (۳۹۰/۹)
- (۱۱) جاوانی دوکتور مصطفا جه‌واد لاپه‌ره (۴۴)
- (۱۲) هه‌مان سهرچاوه لاپه‌ره.
- (۱۳) فهره‌نگی جوغرافیای ئیران، رهم‌نارا (۱/پیتی ج)
- (۱۴) ئه‌لکامیل (۱۰۵/۱۱)
- (۱۵) فهره‌نگی دیه‌خودا پیتی (ج)، هه‌روا له زمانی
 ئیصابه‌ی ئیین‌حه‌جهری عه‌سقه‌لانی‌یه‌وه.

جياوان :

جميل الروّث بياني

اين عاشت هذه العشيرة؟ وماذا حلّ بها؟ وهل كان اسمها
(جاوان) ام (كاوان)؟

لقد حدثنا الدكتور مصطفى جواد (رحمه الله) عن هذه
العشيرة وامراتها وادبائها ورجالها المشاهير في مقال قيمّ، القاه
كمحاضرة في «المجمع العلمي العراقي» عام ١٩٥٦ م.
فطبع في مجلة المجمع العراقي العربية، ثم ترجم الى اللغة
الكرديّة بعنوان (كاوان) ونشر في رسالة منفردة.

كان الدكتور قد شرح في هذا المقال حالة هذه العشيرة
في الاراضي الواقعة بين خانقين والفرات الاوسط وبين فيه
انها استطاعت بالاشترار مع عشيرة (اسد) العربية تأسيس
مدينة (الحلة).

ولكن فات الدكتور ان يشير الى ان هذه العشيرة اقامت في
(جوانرو) امداً طويلاً وان اسم (جاوان رو) نشأ من وجودها
فيها، كما انه فاته ان يشير الى ان اسم (جاوان) تغير بعد
سقوط بغداد وتقوّض اركان الخلافة العباسية بحملة (هولاكو
الى (جاف).

ومع انه اشار الى انفضاض هذه العشيرة بعد النكبة
واحتمال اندماجها بالعشائر العربية في الفرات الاوسط لكنه
فاته التذكير في ان هذه العشيرة عادت الى كردستان، وان
عشيرة (الجاف) التي يظهر لها اسم في التاريخ قبل حدوث
الحرب بين الدولتين العثمانية - الصفوية ان هي الا (جاوان)
القديمة.

وفاته كذلك ان يشير الى ان لهذه العشيرة بقايا غير نازحة
من موطنها الاصلي في الجبال حوالي قمة (دماوند).
انا في هذا المقال عالجتنا بعض هذه النواقص وصححنا
خطأين في مقال المرحوم الدكتور.